

Перинчъ* см. пиринчъ.

Перинъ см. пиринъ.

Перихе́лия с. ж. пр. періхліа положеніе, ближайшее къ солнцу: Отстранение-то му (на Марсъ) отъ слѣнце-то достига въ перихелии 29, въ слѣнчева-то далечина 34 миллиона мили. *Л. Д. 1876 р. IV.* (ср. *ib. 1875 р. V.*)

Пéрнатъ пр. сумазбронный, капризный, упрямый: Лудъ и пернатъ. *Л. Д. 1869 р. 108.* Лудо, младо, не женено. Казватъ за ергенетѣ, че дорде сѫ не женены, тѣ сѫ луды и пернаты, а кога сѧ оженатъ, стаять умны. *Ч. 181.* Пéрнатъ е, остави го (Пéрнатъ—вѣтарничовъ, лудъ). *Ч. 216.* Това не бѣ пламтене на нѣкой пернатъ народъ. *Тб. 35.*

Пéрница с. ж. **Пéрничка** ум. перина: Гиди лудо младо, Гиди росно грозде! На ржка му легнишъ, Като на перница; Пазухи му бжркашъ, като во коприна. *M. 283.* Исканаль ми до деветъ постели, По постели до деветъ перници. *M. 55.* Му подаде шарена перница, И му фжрли свилена јоргана, Да поспієтъ Гино Арнауче, *M. 102.* И ё дойде нейдзинъ свекоръ, Що ё седна на перница, И ё рече нейдзинъ свекоръ. *M. 244.* И на перничката веле, емъ говоре: „Перничко душанко, камо ми мома-та?“ *M. 617.* —перъя, украшаюшія шапку: Самуръ му калпакъ на глава, И на калпака перница. *M. 93.*

Перниченъ пр.: Лозанъ си назадъ поотстъпа че си съ перниченъ топузъ хвърли,—Димиръ калія удари. *Ч. 312.* (ср. серб. перни бузданъ).

Пернъ ил. св. (см. пéрж): Тогава нѣщо ма перна (пернаха ма дѣвъдетѣ) да йда въ гората за дръва като че бѣха са свръшали дръвата. А злото сїкашъ че е чекало на праѓа. *Блайк.* (съ см. дернуло мене).

Перо с. с., съ чл. **Перото**, мн. ч. **Пера** **Пéря**, соб. **Пéре**, ум. **Перцё** с. с. 1) перо (птица): У дръво-то едно пиле съ перя шарено. *Ч. 352.* Горыты были пълни съ безчисленны птицы, съ хубавы шарени пера. *Л. Д. 1873 р. 128.* Колко-то постара е птичка-та, толкова по-мачно ѝ са скубятъ пера-та. *ib. 1875 р. 129.* Жаба-та има заднитѣ си крака легки като перо. *ib. 1876 р. 57.* Наднало писамце отъ крилце, Ангелина го погледа, И на перце-то писано —. *M. 89.* Чевли троинале, перя цвекнале, отъ лице сѫнце нейдзѣ угреа. *M. 424.* 2) перо для письма: Самъ бекъ седеше, Самовила пишфеше со орло'о перце, Паунъ'о крилце. *M. 663.* Въ 7-то столѣтіе начиали пръвъ путь да употребяватъ пера за писаніе. *Л. Д. 1874 р. 145.* Сега хора-та не пишишъ вече съ орлево перо на дѣскъ, нѣ съ златно писалче на коприненъ хартіем. *ib. 1869 р. 174.* 3) какъ украшение или орудие: Невѣста-та остало само съсъ пержето и распострижтый-тъ тель на главъ-тъ ѝ, кои-то вещи ѝ свалять въ Петъкъ чијкъ. *Ч. 21.* Си изваде цѣрвена калпага, На калпага до три перя златни. *M. 145.* Като са втвърди восака, изографа издалбава цвѣтъ